דורון גשר:

„מיפנה חסר־תקדים בקולנוע הישראלי!"

באולם ה„סינמטק" הירושלמי העניק שר־החינוך־וה־תרבות, יצחק נבון, פרסים בתחום הקולנוע לשלושה במ־אים־תסריטאים. הפרס הוא „מענק־התפנות", המתבטא בסכום כספי של 1500 ש"ח לחודש במשך שנה, המאפשר לזוכה להתפנות לכתיבה או בימוי. הזוכים הם רפי בוקאי, דני וקסמן ודורון נשר. נשר בירך בשמם של הזוכים האח־רים. שאלתי אותו מה משמעותו של „פרס ההתפנות"?

קולנוע

במיסגרת הפרס מתאפשר לי, כאיש־קולנוע, להיות פטור מדאגות קיום ופרנסה. במצב זה אני יכול להתמקד ולהתמסר לכתיבה הקולנועית. עד היום נאלצתי לעשות כל מיני עבודות כדי להתקיים בצורה סבירה, ולא יכולתי להתפנות באופן מעמיק ומאסיבי, כפי שדרוש, לעיקר יצירתי, שהיא הכתיבה הקולנועית. בעשייתו של הסרט, כתיבת התסריט היא שלב חשוב, קובע וחוסך.

● **האם בכך חל שינוי בתחום הקולנוע הישראלי?**

חל מיפנה חסר־תקדים. שר־החינוך־והתרבות דאג להכיר בפעם הראשונה ברמה ממלכתית בקולנוע, כתהליך יצירתו מתחילה הרבה לפני הפקתו. יש פה בפירוש לגיטימציה לעובדה שיוצר־קולנוע כמוני זקוק לזמן ולביטחון כלכלי כדי לכתוב תסריט.

● **אתה נשמע אופטימי.**

בצדק, כי יצחק נבון עוד הגדיל לעשות, כאשר הכריז כי בשנה הבאה יהיו עוד חמישה יוצרים מועמדים לקבלת הפרס. בכך הוא מיסד את רעיון הפרס, שהוא רעיון גאוני.

● **באווירת־פרסים שכזו, האם יש עוד פרס ששכ־חו להעניק?**

הגיעה השעה שהטלוויזיה תכריז על פרס דומה בתחומה לתסריטאים־בימאים. הטלוויזיה היא חלק מרשות־השידור, מוסד ממלכתי וללא תסריטאים. זוהי עובדה לא־שכיחה בעולמנו הנאור. שינוי מעין זה יביא תועלת רבה לטלוויזיה.

(עודד רכטמן)

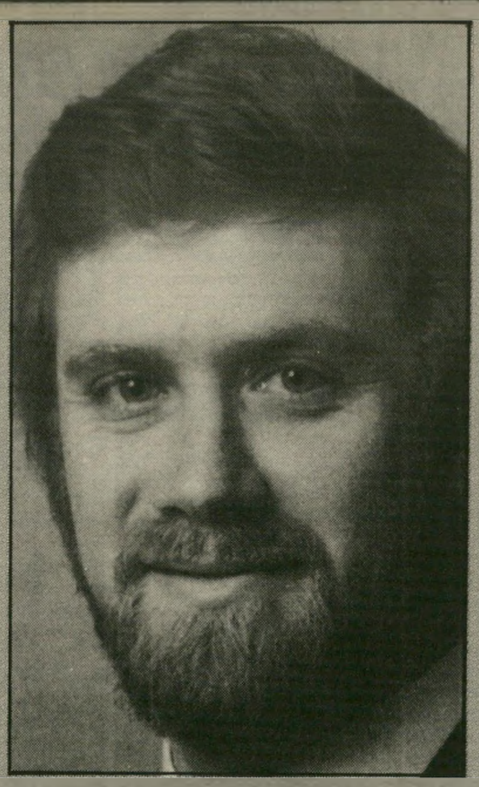

רפי פרידר:

„יש יחרון עצום למנהל שבא מרקע תיאטרוני!"

ראיתי ושמעתי את האופרה „הספר מסיביליה" בביצוע תאופרה הישראלית החדשה. לאחר מכן דיברתי עם הזמר רפי פרידר, ואמרתי לו שמאוד נהניתי ממנו ומקולו, בתפקיד פיגארו.

תודה רבה על המחמאה. אני אעביר אותה הלאה, כי בתאריך שאת שמעת את האופרה אני לא שרתי, אלא דווקא רוברט גלברייס. אני שר בתאריכים אחרים.

● **אני מבינה שהאופרה הישראלית מבצעת את „הספר מסיביליה" רק 10 פעמים. אז בשביל 10 הופעות הם מעסיקים שני צוותים?**

כן, זה נהוג גם באופרות אחרות. תמיד יש צוות נוסף.

● **אתה גר עכשיו בלונדון, זאת אומרת שהביאו אותך במיוחד מלונדון כדי לשיר חמש פעמים?**

כן.

● **למה אתה גר בלונדון, כשיש לנו סוף־סוף בית־אופרה משלנו?**

גמרתי את לימודיי המוסיקליים באקדמיה לפני ארבע שנים, ונסעתי להמשך הלימודים בלונדון. שם למדתי, אבל הייתי צריך

אופרה

גם להתפרנס. מאחר ואני בא מרקע דתי, מצאתי לעצמי עבודה בתור חזן. היום אני מאוד קשור לבית־הכנסת בלונדון, ועד שתהיה לי עבודה קבועה כאן אעשה את שני הדברים. במשך השבוע אופרה ובכלל שירה קלאסית, ובסופ־השבוע ובחגים היהודיים חזנות בבית־הכנסת.

● **לפני כמה חודשים היו פה צעקות גדולות, על זה שהאופרה מביאה זמרים מחו"ל במקום להעסיק את הזמרים המקומיים. איך אתה מרגיש בעניין זה?**

אני מרגיש עם זה בסדר, כי יש שלושה בארי־טונים ישראליים שיכולים לשיר באופרה, ושלושתם עכשיו גרים בחו"ל. יש בעייה עם זמרים כמונו. אנחנו לא יכולים להתקדם פה, וכדי להתקדם צריך לנסוע לחו"ל, ולהקריש לעניין כמה שנים טובות לפחות.

● **ותזותר על החזנות?**

אף פעם לא! תמיד אמשיך ללכת לבית־הכנסת, לפחות בחגים. אז אם אני במילא שם, למה שלא אתרום את חלקי, אם יש לי כישורים לכך?

● **אתה שמעת אופרה בכל בתי־האופרה הטובים בעולם. שים יד על הלב ותגיד מה אתה חושב על האופרה הישראלית החדשה.**

טעויות עושים, אבל הכיוון הכללי מאוד חיובי. אני חושב שלאופרה הישראלית יש יתרון עצום בכך שהמנהל שלה, אורי עופר, בא מרקע של תיאטרון, שזה תואם את הזרם החדש באופרות הטובות בעולם.

(דניאלה שמי).

אלי דסה, העולם הזה

עמי נאווי:

„ברגע של חולשה דחפתי אותו בחוזקה!"

כדורסלן מכבי רמת־גן, עמי נאווי, הושעה על־ידי וע־דת־המישמעת של קבוצתו למשך חודש ימים ונקנס במש־כורת חודשית. הוא לא התייצב פעמיים לפני ועדת־המיש־מעת, ונשפט שלא־בפניו.

כפי שמסרו כלי־התיקשורת הואשם עמי על־ידי קבוצ־תו בהכאת גיזבר־הקבוצה, אריה אדלר. שאלתי את עמי נאווי האם יש אמת בעובדות אלה?

נגרם לי עוול בשל סיקור לא־הוגן ולא־אובייקטיבי בכלי־התיקשורת, שיצרו סביבי רושם שלילי ותדמית של אדם אלים.

● **אם כך, מה קרה באותו יום?**

בערב המישחק הישגתי כרטיס מגיזבר־הקבוצה עבור ידיד, והבטחתי לו שבסיום המישחק אשלם את מחיר הכרטיס. בעודי מתקלח, כשהסבון עדיין לא נשטף, נכנס אריה אדלר למקלחות, ובהיסטריה קרא כמה פעמים בקול רם: „עמי נאווי, מה עם ה־20 שקל?"

רק בקיץ האחרון חיכיתי שלושה חודשים למשכורת, כשאריה הוא הגיזבר. מגיל 10 אני במכבי רמת־גן. גדלתי איתה והקרבתי עבורה.

● **הקרבת?**

רק בינואר השנה הושבתי מפעילות בעיקבות פציעה קשה, שסבלתי ממנה עוד בתחילת העונה. בניגוד גמור לעצת הרופאים,

כדורסל

שאסרו עליי לשחק, המשכתי במשך כמה חודשים להיות שותף פעיל לתוצאות יפות של הקבוצה. מכבי רמת־גן היתה חשובה לי מעל כל שיקול רפואי־אישי, ובמיוחד כשהיינו מועמדים לרדת מהליגה. סיבכתי את מצבי הבריאותי למען הישארות הקבוצה בליגה והצלחתה.

● **נחזור לאירוע במיקלחות.**

ביקשתי מהגיזבר שיחכה לי בחדר־ההלבשה. התפתח דו־שיח לא־מכובד אך הדדי, והוא המשיך בשלו. אז, ברגע של חולשה דחפתי אותו בחוזקה לכיוון היציאה. האמת היא שאני מאוד מצטער על כל התקרית הזאת. אני אוהב כדורסל, ומאוד רוצה לחזור ולשחק במכרה.

● **יש לי הרושם שהמתיחות היא הרבה יותר עמוקה.**

נכון, והיו די אירועים חמורים מצד הנהלת הקבוצה שגרמו לכך.

● **למשל?**

עד שהושבתי בגלל פציעתי הייתי רגיל במישחקים, וכשחורתי לפעילות גיליתי להפתעתי שאין לי כל גיבוי מיקצועי ואישי מהמאמן. כנראה שבעיקבותיו ובהשפעתו נקטו השחקנים בהתייחסות דומה כלפיי. לאחר כל־כך הרבה חודשי־פציעה ציפי־תי לעידוד ולתמיכה מצידם. נוסף על כך הובטח לעורך־הדין שלי שישופרו תנאי־החוזה שלי, והם עד היום לא עמדו בהבטחתם. פניותיו הרבות של עורך־הדין שלי אליהם נתקלו בשיטות־התחמ־קות שונות, שהם נוקטים כבשיגרה.

(עודד רכטמן)